

blive enige med den høje Regering om, at enten maa man respektere det Forhold, at der aarlig betales til de ekstraordinære Forsvarsudgifter, og lade være at tale om, at de skal affholdes paa anden Maade, eller ogsaa maa vi gøre Skridt til at ophæve den Forsvarsskat, som for Resten alle, der er Venner af vort Forsvar, gerne betaler. Man kan ikke tage Pengene og bruge dem til andre Ting og bagefter sige, at man er saa elskværdig ikke at optage Laan — hvad man altsaa virkelig har gjort.

Hvad den højtærede Minister udtalte om Frederiks Hospital, tror jeg vinder almindelig Tilslutning her. Jeg tror, vi alle kan være enige om, at det ikke er nogen passende Stilling, den danske Stat hidtil har indtaget i denne Sag, idet den har haft et maskeret Statslaan paa 5½ Mill. Kr., for hvilket nominelt Frederiks Hospital, der i det højeste er 3 Mill. Kr. værd, hæfter, og hvoraf der betales Rente med indtil 6 pCt., hidtil vistnok til Nationalbanken. Det kan ikke gaa an, og den Anledning, som nu er til Stede, idet Hospitalet er gaaet over fra at være en selvejende Institution til at blive Statsejendom, begrundet efter min Mening fuldkomment, at man bringer den Sag ud af Verden og vel paa den Maade, som den højtærede Minister anbefaler: ved at formindske Kassebeholdningen. At man samtidig har truffet en Ordning med Nationalbanken, ifølge hvilken man, hvis det, som er indtruffet, ikke var indtruffet, i Fremtiden ikke skulde have betalt saa høj en Rente som tidligere, kan i Grunden kun fremkalde den Bemærkning, om man ikke kunde have truffet en saadan Ordning med Nationalbanken for en Række Aar siden? Det er jo mange Aar siden, at Laanet er optaget, men naar vi altsaa nu betaler Nationalbanken, hvad den har til gode, falder dette Rentespørgsmaal bort af sig selv.

Den højtærede Minister omtalte nogle enkelte Poster paa det foreliggende Tillægsbevillingslovforslag. Det har jo mange hundrede Poster, men jeg mener, at det er rigtigt, at man, som det altid har været Tilfældet, giver Afkald paa at omtale de enkelte Poster, selv om nogle frembyder større Interesse end andre. Der er imidlertid en enkelt Post, som den højtærede Minister i Forbigaaende berørte, og som jeg kunde ønske at gaa lidt nærmere ind paa. Det drejer sig om en Bevilling paa § 15, Ministeriet for offentlige Arbejder, til det ringe Beløb af 5,000 Kr. Dette Beløb ønskes bevilget til Anvendelse til

Undersøgelse og Udarbejdelse af Planer m. m. vedrørende Statsbanerne. Se, dette lyder ret mystisk, eftersom Statsbanerne i og for sig ikke behøver at faa en særlig Bevilling paa 5,000 Kr. til Undersøgelser og til Udarbejdelse af Planer. Men ved nærmere Undersøgelse af Bilagene og Anmærkningerne til dette Lovforslag viser det sig ogsaa, at der bag ved denne lille Sum ligger en hel Omordning af Søtrafikken mellem Sjælland og Jylland. Den er hidtil foregaaet paa den Maade, at Staten har haft en Overenskomst med Det forenede Dampskibsselskab, som har kostet Statskassen 24,000 Kr. om Aaret, nemlig 12,000 Kr. for hvert af de to Skibe. Det er, hvad det faktisk har kostet i en Aarrække, men det er nu gaaet saaledes, at Det forenede Dampskibsselskab har opsagt denne Overenskomst og gjort Tilbud om en ny Overenskomst med bedre og større Skibe. Dette har af Ministeren for offentlige Arbejder været forelagt Folketingets Finansudvalg, men Udvalget har til Trods for Ministerens Anbefaling ikke kunnet slutte sig dertil, hvorimod det har fremsat Ønske om, at Trafikken mellem Sjælland og Jylland for Fremtiden skulde være Statsdrift, saaledes at Forholdet til Det forenede Dampskibsselskab definitivt skulde ophøre og afløses af en Statsdampskibsdrift. Man har imidlertid ikke kunnet lade navnlig Samsø være uden Forbindelse, naar Kontrakten udløb, og saa er der blevet vedtaget en midlertidig Ordning fra 1. September, som gaar ud paa, at nogle Reserverfærger, en fra København og en fra Gedser, midlertidig skal sættes i Gang i Passagertrafikken paa denne Rute, indtil man er kommet saa vidt, at man kan bringe en definitiv Ordning i Stand ved en Statsdampskibsfart. Naturligvis vil det blive dyrt allerede nu, men Statsdampskibsdrift vil i det hele være meget dyrere, end Det forenede Dampskibsselskabs Tilbud var. Folketingets Finansudvalg eller en større Del deraf ønsker imidlertid, at der skal være *Statsfærgedrift* imellem Sjælland og Jylland, og det er jo et Spørgsmaal af den allerstørste økonomiske Betydning, med Hensyn til hvilket den højtærede Minister for offentlige Arbejder ikke har villet give noget Tilsagn, og han har, støttet af den højtærede Finansminister, ment, at han ikke kunde paatage sig nogen Forpligtelse til at fremsætte Lovforslag til Efteraaret om en saadan Dampfærgedrift mellem Sjælland og Jylland. Det maa i øvrigt bemærkes, at